

Transparantie i.k.v. digitalisering

Mijnheer de Minister,

Zoals u terecht schrijft in uw beleidsnota werden de afgelopen jaren reeds talrijke maatregelen getroffen om de transparantie en de voorspelbaarheid van de kostprijs van geneeskundige verzorging voor de patiënt te verhogen.

Niettegenstaande de digitalisering van de gezondheidszorg talrijke voordelen heeft, moet erover worden gewaakt dat de patiënt zijn rol als copiloot van zijn gezondheid kan blijven uitoefenen en dat hij daartoe blijft beschikken over de nodige informatie over de gezondheidszorg die hij geniet.

Een aantal recente en minder recente evoluties baart het Observatorium zorgen in dat verband.

Beschrijving van de problematiek:

Zo stellen patiënten op het terrein vast dat bepaalde zorgverleners, ondanks dat ze daartoe wettelijk verplicht zijn, hen geen bewijsstuk uitreiken als de geneeskundige verstrekking elektronisch wordt geattesteerd (eAttest) of gefactureerd (eFact), met als gevolg dat de patiënt niet bij machte is om na te gaan welke prestaties hij geattesteerd kreeg voor zijn behandeling en wat hij juist heeft betaald aan remgelden, supplementen en niet vergoedbare prestaties.

Bovendien is het vanuit transparantie-oogpunt en vanuit het oogpunt dat de patiënt medetoezichthouder is op zijn verstrekte zorgen en de ervoor aangerekende bedragen, niet logisch dat er verschillen dienaangaande bestaan, bij verschillende vormen van elektronische attestering (eAttest) of facturering (eFact).

Tenslotte blijken bepaalde zorgverleners hun wettelijke verplichtingen niet te kennen zodat ze bijvoorbeeld geen bewijsstuk uitreiken als de patiënt aangeeft dat dit voor hem niet nodig is, terwijl de verplichting geldt ongeacht de keuze van de patiënt.

In de situaties waarin de zorgverlener wél een bewijsstuk uitreikt, wordt er dan weer vastgesteld dat dit bewijsstuk niet alle wettelijk vereiste vermeldingen bevat zoals het bedrag van de aangerekende ereloon-supplementen. Dit is niet zonder gevolgen, wanneer de patiënt later vaststelt dat er onvolledigheden zijn of er te veel werd aangerekend, is er geen verhaal mogelijk.

Aandachtspunten:

Het Observatorium benadrukt het belang voor de patiënt om op het ogenblik van de geneeskundige verstrekking te worden geïnformeerd over de kostprijs van zijn geneeskundige verzorging en vraagt hier ook aandacht voor in het kader van de ontwikkeling en homologatie van softwarepakketten.

Om dezelfde redenen moet er omzichtig worden omgesprongen met bestaande mogelijkheden zoals de verzending van het bewijsstuk naar de eBox van de patiënt. Hierdoor zal de patiënt pas later kennisnemen van het

bedrag dat hem werd aangerekend voor zijn gezondheidszorg met als gevolg dat hij de zorgverlener niet onmiddellijk zal kunnen aanspreken als nodig.

Hetzelfde geldt op vlak van elektronisch geneesmiddelenvoorschrift door de volledige dematerialisatie hiervan. Strikt genomen kan de papieren versie van het bewijs slechts worden achterwege gelaten wanneer de patiënt daarmee instemt. Uit de praktijk blijkt evenwel dat de facto patiënten in de regel geen papieren versie van bewijs van het elektronische voorschrift meer uitgereikt krijgen en bijgevolg informatie m.b.t de voorgeschreven geneesmiddelen missen. Met oog op therapietrouw en de juiste inname van geneesmiddelen, kan een papieren afschrift van het voorschrift toch wel erg van belang zijn.

Het Observatorium wil er op wijzen dat niet alle patiënten bekend zijn met digitale middelen zoals de eBox of het verdwijnen van het papieren geneesmiddelenvoorschrift. Het is derhalve belangrijk dat de zorgverlener steeds aan de patiënt voorstelt om een papieren versie van het bewijsstuk of een papieren bewijs van elektronisch voorschrift te ontvangen. In geval, na overleg tussen zorgverlener en patiënt, er toch voor wordt gekozen om geen papieren bewijs van elektronisch voorschrift uit te reiken of een bewijsstuk naar diens eBox te sturen, moet de zorgverlener zich ervan vergewissen dat de patiënt dit begrijpt alsook weet hoe hij het bewijsstuk of elektronisch voorschrift kan terugvinden.

Verwachtingen van het Observatorium voor de Chronische Ziekten:

Om te vermijden dat de patiënt onvoldoende zijn rol als copiloot van zijn gezondheid kan blijven uitoefenen, vraagt het Observatorium dat:

- er extra inspanningen worden geleverd inzake het afleveren van een bewijsstuk,
- de transparantie van geattesteerde verstrekkingen en aangerekende remgelden, supplementen en niet vergoedbare prestaties wordt verhoogd,
- als het de keuze is van de patiënt om een papieren afschrift te ontvangen, deze wens ook steeds gevrijwaard blijft,
- er blijvende aandacht moet zijn, gestimuleerd vanuit de overheid, vanuit zorgverleners om de patiënt te informeren en te ondersteunen bij de digitalisering van de gezondheidszorg.

Dank u bij voorbaat voor uw antwoord op deze bekommernissen.

Met de meeste hoogachting,

Ulrike Pypops

Voorzitster van de Raadgevende afdeling van het
Observatorium voor Chronische Ziekten

Karen Mullié

Vice-voorzitster van de Raadgevende afdeling van het
Observatorium voor Chronische Ziekten